

*Teatrzyk kamishibai –
ciekawy sposób rozwijania
kompetencji czytelniczych
u najmłodszych.*

Teatrzyk kamishibai to...

opowieści bez pośpiechu,
z udziałem emocji, gry ciała i głosu,
bez udziału mikrofonów i reflektorów...

Jest to teatr ilustracji wykorzystujący kartonowe plansze z obrazkami oraz drewniany bądź kartonowy teatrzyk w formie skrzynki.

Kamishibai (jap. kami – papier, shibai - sztuka) oznacza teatr obrazkowy lub inaczej teatr ilustracji i wywodzi się z Japonii.

Do Europy technika ta zawitała w latach sześćdziesiątych.

Obecnie przeżywa swój renesans – obrazkowy teatrzyk stał się nieodłącznym narzędziem kreatywnych pedagogów.

Kamishibai może być używany zarówno w domu jak i w bibliotekach, księgarniach, szkołach i w świetlicach, przedszkolach, dziecięcych oddziałach szpitalnych, w pomieszczeniach jak i w plenerze.

Walory dydaktyczne kamishibai :

- nadaje się do pracy z dziećmi i młodzieżą w każdym wieku i na każdym poziomie językowym,
- kamishibai jest doskonałym narzędziem ułatwiającym naukę czytania i umiejętność opowiadania,
- jest medium mobilnym, które można zabrać wszędzie tam, gdzie znajduje się publiczność,
- uczy poprzez zabawę,
- ułatwia zrozumienie obcojęzycznych tekstów,
- wyrabia w uczniach pozytywny stosunek do języka od najmłodszych lat,
- pobudza wyobraźnię, kreatywność i pozwala uczniom wykazać się uzdolnieniami,
- umożliwia przeżycie emocji,
- daje poczucie akceptacji uczniom słabszym i zwiększa ich motywację,
- pozwala opowiadającemu zapomnieć o tremie i łagodzi lęk przed mówieniem,
- może pomóc rozwijać sprawność słuchania, mówienia, pisanie i czytania (zależnie od sposobu zastosowania),
- ćwiczy umiejętność skupienia uwagi i koncentrację,

- wizualizacja treści opowiadania ułatwia zrozumienie, niezbędne do utrzymania zainteresowania opowiadaniem tekstem,
- dziecko słuchając ogląda ilustracje, które ożywiają wewnętrzne obrazy stworzone przez nie w wyobraźni,
- dzięki zastosowaniu rekwizytów nauczyciel może wzmocnić proces odbioru tekstu , stwarzając możliwość dotknięcia, powąchania, a nawet posmakowania opowiadanej historii,
- opowiadane historie mogą mieć krótką formę, wręcz ograniczać się do jednej lub dwóch ilustracji,
- nauczyciel może stawiać w trakcie opowiadania pytania, które będą wskazówką, czy dzieci na pewno rozumieją treść,

- kamishibai to również doskonałe narzędzie do twórczej zabawy z dzieckiem,
- dzieci mogą tworzyć własne ilustracje,
- mogą również wymyślać własne zakończenia opowiadań lub tworzyć je od początku do końca,
- opowiadania kamishibai mogą powstawać w oparciu o oryginalne pomysły, tematy związane z programem nauczania, aktualne wydarzenia, przyjemne doświadczenia i przeżycia,
- mogą także stanowić materiały pomocnicze do nauki z różnych dziedzin (np. języków obcych), propagowania zdrowego stylu życia, profilaktyki zdrowotnej itp.
- kamishibai to doskonały sposób na zainteresowanie dzieci książkami i rozwijanie ich kompetencji czytelniczych.

Sztuka opowiadania

kontakt z publicznością

- magia teatru polega przede wszystkim na bezpośrednim kontakcie z widzem,
- treść powinna być raczej opowiadana, a nie czytana.

bez pośpiechu

- opowiadanie z kamishibai powinno być swobodne i naturalne,
- nie należy się śpieszyć,
- przed wyciągnięciem kolejnego obrazka opowiadający powinien lekko zawiesić głos, zrobić przerwę i kontynuować opowiadanie dopiero w momencie, kiedy kolejny obrazek jest już widoczny w całości.

mimika, gesty, intonacja

- wykorzystanie zróżnicowanej mimiki twarzy, tempa opowiadania, intonacji, tonu głosu oraz gestów.

długość opowiadania

- czas trwania opowiadania powinien być dostosowany do poziomu językowego uczniów,
- odpowiadać wiekowi publiczności i związanymi z nim możliwościami koncentracji,
- opowiadanie z kamishibai jest krótką formą narracji, dlatego nie powinno ono trwać zbyt długo (maks. 2 min. na obrazek).

niedoskonałości

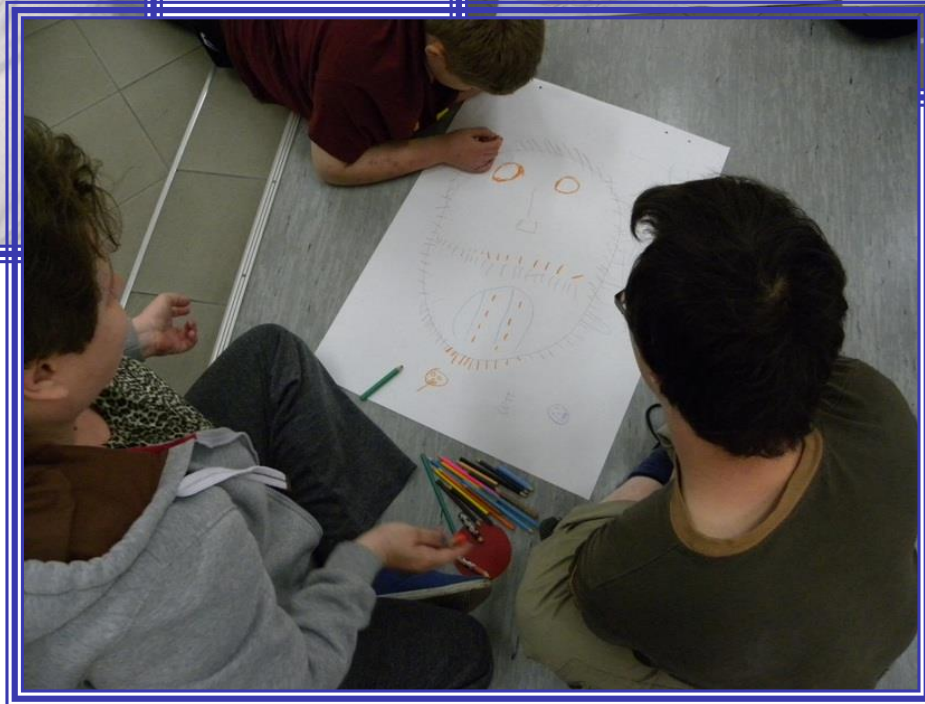
- opowiadający ma prawo się mylić,
- teatrzyk jest żywą formą komunikacji, dlatego niedoskonałości, czy drobne błędy językowe są jak najbardziej dopuszczalne,
- zasada ta dotyczy szczególnie uczniów.

własny, niepowtarzalny styl

- opowiadający może spróbować poszukać własnego sposobu opowiadania i wypracować charakterystyczny dla siebie styl,
- nigdy nie zdarzy się tak, aby dwie osoby opowiadały tę samą historię w identyczny sposób,
- kamishibai pozwala zaprezentować uczniom ukryte talenty i cieszyć się własną grą.

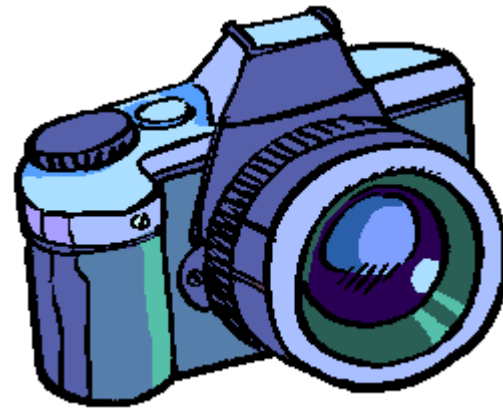

***Fot. Bożena Kownacka
Anna Hiller
Marta Małek***

Dziękuję za uwagę

Anna Hiller
hiller@womczest.edu.pl